

מפתחם והמתוים

תוביר בדרכו היבאת מתחייהם מהויללם קבורחם באיזי קובע את
פרשי התנאים וככלז הרשין לך ופטיול גם טס של חצי
לאיזיبعد רשיון כזה,

’ (רכבי – הורשות רשותית)

אי אפשרו הרי עוד בספר העתיק, שנט
בכתריניה רבתי והוא טורוס למרי, כתוב
לאטרו: ’והעליהם את עצותיהם מזה’ –
וצואה זו הוצאה יטוען, שמע מינה
שהזו מקודמים מעין אלה בעבר. אלא
ינעת ולא מצאה אל תאטין’ – סוף –
סוף מצאתי ותרת נתנה:

א) נם הסת זוקק לרשוון-עליה,
ב) מטה שיצא בשלום ונכנס בשדי
לומי שלם ישם טס לנולנולה בערךך
חזי לאיזי –

ושלום על טפשלה פלשtinyה (אי).

נחים איש גס-זוי

משחרבו הטקירים של הבאת מתחים
מהויל לשם קבורחם באיזי, והתחלחו הפקיד
הפטונת על העליה, האדון חייטסן, וסנו
נחברכמו: הויהן? היהודים הללו מוצאים
לهم עץ ותחבולה הייאק לפרוין גדר
ולעbor? מתחים להם בחזק-ארץ וסתה
גנליים ובאים לפלשtinyה (אי) שלא
כרשוטנו ושלא בפקוחנו? הפקחים הללו
נכנסים לארץ, אעפז ששוריה סנורים
ונם טס העליה אינם שליטים. הנשטע
כזאת?

מה פ羞ות?

’אסור את הכניסה להם. לסתות –